

Arrest

nr. 41 264 van 31 maart 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 7 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DUPONT, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 september 2009, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 22 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 december 2009 aangetekend verzonden en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U bent afkomstig uit het dorp Vërbicë e Zhegocit (gemeente Gjlane). U bent passief lid van de Democratische Liga van Kosovo, LDK. Na de oorlog in Kosovo begon u een troebel zicht te krijgen. U werd hiervoor opgevolgd door een arts in Kosovo. Uiteindelijk werd de aandoening "keratoplastika" bij u gediagnosticeerd. Omdat medicatie en een bril niet hielpen, ging u in 2006 naar Belgrado voor verder onderzoek. Daar kreeg u lenzen, maar die bleek u niet te verdragen. Uiteindelijk werd u

een transplantatie voorgesteld, maar u diende daarvoor ongeveer een jaar gehospitaliseerd te blijven. Omdat u een dergelijk lange opname niet zag zitten, besloot u af te zien van de operatie. Bovendien was uw Servische identiteitskaart inmiddels vervallen en u had geen nieuwe aangevraagd. Later vernam u dat u op kosten van de Kosovaarse regering een oogoperatie in Europa kon laten uitvoeren. U liet zich hierover informeren maar besloot uiteindelijk deze procedure niet te volgen omdat de behandeling van het dossier te veel tijd in beslag nam. U besloot daarom op eigen beweging naar Europa uit te wijken. Op 23 februari 2009 vertrok u met de hulp van een smokkelaar naar België, waar u op 25 februari 2009 bent aangekomen. U trok in bij een familielid van uw moeder. Op 28 september 2009 vroeg u hier asiel aan. U verklaarde geen vrees voor terugkeer naar Kosovo te hebben, noch er enig risico te lopen, doch hier louter medische hulp voor uw oogandoening te willen krijgen. U bent in het bezit van uw UNMIK-identiteitskaart, uw Kosovaarse geboorteakte, uw Kosovaarse huwelijksakte, medische attesten uit Kosovo mbt uw oogandoening, documenten waarmee u bij het Kosovaarse ministerie van Gezondheid een operatie in het buitenland kon regelen en medische attesten uit België, waaruit uw oogandoening blijkt. Na uw gehoor stuurde u mij nog een fax met medische verslagen uit Belgrado toe.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Kosovo heeft verlaten en/of niet naar Kosovo kan terugkeren wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er dient immers te worden opgemerkt dat het door u ingeroepen motief voor uw vertrek uit Kosovo in februari 2009, met name dat u naar België wilde komen om u aan uw oog te laten opereren (gehoorverslag Commissariaat-generaal pp. 4-5), niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Het aangehaalde element is immers een probleem van louter medische aard. Het door u aangehaalde medische probleem houdt evenwel geen verband met de criteria bepaald in artikel 1A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Verder stelde u uitdrukkelijk nooit enig ander probleem in Kosovo te hebben gehad en evenmin een vrees voor terugkeer naar uw land van herkomst te hebben (gehoor CGVS pp. 5-6).

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw huwelijksakte staven uw identiteit, afkomst en uw burgerlijke staat. Deze staan niet ter discussie. De medische attesten bevestigen dat u in Kosovo en Servië medisch werd opgevolgd en behandeld voor uw oogproblemen en dat u ook in België verschillende onderzoeken ondergaat. Ook deze feiten staan evenwel niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en nietigverklaring van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Inzake beroepen tegen beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelde beslissingen, beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van dezelfde wet over volheid van bevoegdheid, en treedt hij aldus niet op als annulatierechter, waarbij tot nietigverklaring of schorsing kan worden overgegaan.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht alsmede van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet).

Volgens verzoeker stelt de bestreden beslissing ten onrechte dat zijn vluchtmotieven van medische aard zijn en geen verband houden met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Hij stelt in Servië niet op een degelijke behandeling van zijn medische problemen te kunnen rekenen omwille van zijn Albanese origine. Volgens verzoeker is bij de diagnose van de keratoplastika een snel medische ingrijpen belangrijk en zeker in zijn geval omdat hij deze ziekte in zijn zwaarste vorm heeft en er dus een risico op blindheid bestaat.

3.2. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwen, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

3.3. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. De door verzoeker aangegeven reden om zijn land te verlaten, namelijk de wens om zich aan het oog te laten opereren, valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag en kan evenmin worden aangemerkt als zwaarwegende grond voor een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst zoals voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Er dient te worden benadrukt dat van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest en dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt. De door verzoeker in het verzoekschrift gedane *post factum* verklaringen zijn niet van aard om de appreciatie van de bestreden beslissing om te buigen. Hetzelfde geldt voor de opmerkingen van de verzoekende partij ter terechtzitting dat het lidmaatschap van een politieke partij en de situatie van Albanen in Kosovo de oorzaak zijn van verzoekers gebrekkige toegang tot de gezondheidszorg en een link vormen met het Vluchtelingenverdrag.

3.5. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoekers beweringen dat hij in Kosovo niet op een degelijke behandeling van zijn problemen kan rekenen omwille van zijn Albanese origine geen steun vinden. Naar aanleiding van het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde verzoeker immers dat hij zich naar Belgrado (Servië) begaf voor een onderzoek aan zijn oog. Daar kreeg hij te horen dat hij kon worden geopereerd, maar dat hij gedurende een jaar in het ziekenhuis zou moeten blijven. Hij zou zelf hebben beslist de behandeling niet te ondergaan (stuk 3, gehoorverslag CGVS 09/12/2009, p. 4). Hieruit blijkt dat verzoeker, in weerwil van de beweringen in zijn verzoekschrift, wel degelijk op medische hulp kon rekenen in Servië ondanks zijn Albanese origine. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN